

jeg et Svar. Ministeren lod forstaa, at der ikke var forhandlet om denne Sag, men jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister tilsigtede hermed, da han dog senere bekræftede, at Sagen var rejst af det foregaaende Ministerium overfor Nationalbanken under en Forhandling om Løven og Guldindløselighed. Dette er rigtigt. Der blev under en Forhandling, hvor foruden jeg ogsaa Finansministeren var til Stede, fremført de Synspunkter, som Professor Axel Nielsen har givet Udtryk for i den Betænkning, han afgav i 1926 angaaende Mulighederne for at nedskære Kronen, og under Henvisning hertil tog vi Sagen op. Jeg har ogsaa inden min Afgang fæstnet dette i en Skrivelse til Nationalbanken for at sikre, at man ikke helt glemte, at denne Forhandling var paabegyndt, og jeg finder det fremdeles rimeligt, at dette Spørgsmaal prøves.

Hvorvidt det kan føre til et juridisk Krav om større Afgift af Nationalbanken, kan jeg naturligvis ikke vide, det giver jeg mig aldeles ikke ud for; men Spørgsmaalet har en saadan Betydning og Vigtighed, at det vilde være lidet rimeligt at lade det bortfalde. Jeg forstod da ogsaa, trods de mindre velvillige Ytringer fra Ministeren, at det var Hensigten, at Spørgsmaalet skulde prøves senere, og saa kan jeg for saa vidt være tilfreds, idet det ikke er afgørende, om denne Sags Løsning finder Sted i den ene eller den anden Maaned.

Jeg kan derimod aldeles ikke anerkende den Forklaring, Ministeren gav vedrørende en Nationalbankdirektørs Indtræden i et Aktieselskabs Bestyrelse. Den højtærede Minister talte om, hvad der havde været Forudsætningen ved den paagældende Lovs Vedtagelse. Jeg kan naturligvis ikke vide, hvad hvert enkelt Rigsdagsmedlem har tænkt, da han stemte over denne Sag, jeg kan kun vide, hvad mit Parti har tænkt derom, og for dette er der ingen Tvivl, for det tænkte virkelig, at Nationalbankdirektører herefter skulde være afskaaret fra at deltage i Privatvirksomhed.

Den af den højtærede Minister givne Fortolkning kan neppe tages alvorligt, thi det hedder i Oktrojen: „Direktørerne maa ikke være Deltagere — aktive eller passive — i noget ansvarligt Firma, som driver Handels- eller Fabrikvirksomhed, ej heller beklæde en Stilling i noget andet Pengeinstitut.“ At dette kan fortolkes derhen, at der kun har været tænkt paa selvstændige private Forretninger, Forretninger, som altsaa drives personligt af en eller flere Enkelt-

personer, er dog ganske utroligt. Faren for utilbørlige Forviklinger er til Stede ogsaa naar der er Tale om Aktieselskabsbestyrelser, og maaske endog i nok saa høj Grad, som naar Talen er om Enkeltmands Virksomhed. Faren for disse utilbørlige Forviklinger har vi set, da vi stemte for Forslaget, og har ønsket at afværge, at noget saadant kunde opstaa.

Derfor maa jeg ganske afvise Muligheden for at anvende en Fortolkning som den, Ministeren anvendte. Jeg ved ikke, hvilken Autoritet Ministeren i saa Henseende støtter sig til. Hvis det er Ministerens egen Opfattelse eller Bankdirektørernes, saa kan den jo ikke være afgørende. Jeg tror ikke, Rigsdagen vil føle sig tryk ved den højtærede Ministers Erklæring angaaende Forstaaelsen af Oktrojens Bestemmelser, lige saa lidt som man føler sig tryk ved, at det er Nationalbankdirektørerne, der selv fortolker efter Forgodtbefindende.

Jeg for min Del har for længe siden henvendt mig til en anset Jurist og faaet absolut Medhold i min Opfattelse; jeg erkender, at der jo er Jurister med forskellige Opfattelser, og det kan der maaske ogsaa findes i denne Sag, men jeg tror dog, at den højtærede Minister ikke bør lade sig lede alene af det Skøn, som Direktørerne eventuelt har anlagt.

Jeg erindrer, at den Direktør, der er Tale om, i August Maaned blev spurgt af et Blad om, hvorledes han kunde forsvare og forklare denne Indtræden i Det Forenede Dampskibsselskabs Bestyrelse, og han gav da denne Forklaring, at dels maatte han mene, at det var tilladeligt, naar der var Tale om Aktieselskaber, og dels — og navnlig dette fremhævede han — indtraadte han i denne Bestyrelse ikke i Egenskab af Nationalbankdirektør, men af Landmand, fordi Landbrugseksporten har spillet og spiller en saa stor Rolle for Det Forenede Dampskibsselskab.

Se, det er i hvert Fald en anden Forklaring end den, Ministeren gav i Gaar, men hvilken Begrundelse der nu end fremføres, er den afgjort stridende mod den gældende Lov. Det er jo rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at der ikke er skelnet mellem, hvorvidt Bankdirektørerne er Statens Repræsentanter eller private Aktionærers Repræsentanter. Det ved jeg meget vel, men Statens Adgang til at tale med sine egne Repræsentanter er jo dog større end til at søge Forbindelse med de andre. Det er blot det, jeg har fremhævet, da jeg sagde: Det er endog en af Statens Repræsentanter, her er Tale om.